

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Pečenky a soudců JUDr. Hany Brožové a Mgr. Jana Nováka ve věci

žalobkyně: **Pavλίna K.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátkou JUDr. Dagmar Kolákovou
sídlem Slovanská 3240/7A, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Pavel K.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Ľubošem Godinou
sídlem Hlavní třída 2802/16A, 787 01 Šumperk

o výživné rozvedené manželky, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 2. 3. 2021, č. j. 10 C 76/2018-241,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje**.

II. Žalobkyně **je povinna** nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení v částce 26.159 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Ľuboše Godiny.

Odůvodnění:

1. Okresní soud napadeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala, aby žalovanému byla uložena povinnost přispívat na její výživu částkou 7.000 Kč měsíčně od 9. 4. 2018 nadále (výrok I.). Žalobkyně byla zavázána nahradit do tří dnů od právní moci rozsudku náklady

Shodu s prvopisem potvrzuje Leona Gedeonová.

řízení, a to žalovanému ve výši 91.718 Kč k rukám jeho právního zástupce Mgr. Ľuboše Godiny (výrok II.) a státu ve výši 41.685 Kč na účet Okresního soudu v Šumperku (výrok III.).

2. Žalobkyně ve včasné odvolání podaném proti celému rozsudku zopakovala svou argumentaci z prvostupňového řízení. Tvrdila, že okresní soud zcela pominul chování a jednání žalovaného vůči její osobě, jestliže žalovaný po jejich rozvodu zničil a „vybilil“ společný dům, odcizil finanční hotovost, odvezl nábytek i její osobní a soukromé věci. Dům opětovně vybavila ve snaze udržet jej obyvatelným, ale žalovaný i potom opakovaně bez jejího souhlasu do domu vstupoval s dalšími lidmi a žalobkyní zakoupené věci ničili, takže je musela pořizovat znovu. Pokud okresní soud její výpověď označil za nevěrohodnou, pak mírné nesrovnalosti, na které je v odůvodnění napadeného rozsudku poukazováno (např. existence dluhů, rámec hospodaření s žalovaným apod.) jsou očekávatelné a pokud by vypovídala naprosto stejně (tj. i v dalších okresním soudem specifikovaných soudních řízeních, jejichž je účastnicí), pak by to avizovalo naučenou a nepravdivou výpověď. Kvůli jednání žalovaného, které popsala v řízení před okresním soudem, přitom ztratila zaměstnání ve společnosti Sportissimo, což okresní soud nezohlednil. Nesouhlasila ani s tím, jak okresní soud vyhodnotil její zdravotní stav, protože její problémy s vysokým tlakem u většiny zaměstnavatelů nejsou překážkou, ale konkrétně u firem Viscuma Plastic, a.s. či Avax Czech republic s. r. o. se v minulosti na možnost zaměstnání dotazovala telefonicky a bylo jí řečeno, že kvůli hypertenzi by jejich závodní lékař její přijetí nedoporučil, takže potenciální pracovní možnosti hodnocené okresním soudem v odstavcích 19. a 20. odůvodnění napadeného rozsudku jsou pro ni nereálné. Žalobkyně také polemizovala se zjištěními okresního soudu ohledně faktického provozování její fotografické činnosti a zdůraznila, že v tomto oboru se snažila udržet svou živnost i poté, co žalovaný odvezl její fototechniku a počítač s programy a databázemi klientů, ten jí dosud nevrátil a navíc jí v následném období zničil i nově pořízenou kameru, takže nadále není schopna realizovat výkon této profese. Žalobu o výživné rozvedené manželky podala až za tři roky po rozvodu, protože věřila, že žalovaný jí odcizené předměty vrátí, takže na svých stránkách fotografickou činnost inzerovala, aby nepřišla o celou klientelu. Chování žalovaného vůči ní by vyplynulo z jeho účastnického výsledku a následného znaleckého posudku, jímž by bylo zjištěno jeho psychické nastavení vůči ní. Při odvolacím jednání žalobkyně právě chování a jednání žalovaného vůči ní v době po rozvodu označila za stěžejní důvod své neschopnosti sama se po rozvodu žít. Přitom k tomu nebyly k tomu provedeny všechny důkazy, které v řízení před okresním soudem navrhovala a které by její tvrzení podpořily, jestliže zejména výslech žalovaného a svědků okresní soud podle ní nesprávně zamítl pro nadbytečnost. Navrhovala proto zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení.
3. Žalovaný v písemném vyjádření zdůraznil, že žalobkyně v průběhu řízení měnila svá tvrzení účelovým způsobem pro to které další soudní řízení, takže její výpovědi jsou rozporuplné až protichůdné. Všechny body odůvodnění napadeného rozsudku, zejména v rozsahu odstavců 4. až 48, jsou detailním způsobem a precizně zpracované a odpovídají objektivním skutkovým zjištěním. Okresní soud přitom i z vlastní iniciativy realizoval důkazy včetně veřejného profilu žalobkyně na Facebooku do doby, než jej zneprístupnila, a je prokázáno, že žalobkyně po celou dobu od rozvodu manželství účastníků provozovala svou fotografickou živnost, aniž by tyto příjmy evidovala nebo hradila příslušné sociální a další odvody a daně. Navíc byla po celou dobu způsobilá fakticky vykonávat i pracovní činnost, ať již v rámci brigádnické činnosti, dohody o provedení práce nebo hlavního zaměstnaneckého poměru, ve většině případů však krátkodobě, k čemuž okresní soud správně dovedl, že pro ni je problémem si zaměstnání udržet. Stejně správně okresní soud vyhodnotil potenciální pracovní možnosti žalobkyně u zaměstnavatelů, kteří zajišťují svoz a dovoz zaměstnanců i z místa bydliště žalobkyně. Žalovaný navrhoval potvrzení rozsudku okresního soudu a uložení náhrady nákladů odvolacího řízení žalobkyni.
4. **Žalobkyně podala v průběhu odvolacího řízení dne 24. 1. 2022 v pořadí čtvrtou žádost o ustanovení zástupce-advokáta ex officio dle § 30 občanského soudního řádu (dále o. s. ř.) a současně žádost osvobození od soudních poplatků, přičemž obě žádosti adresovala přímo**

krajskému soudu a sepsala sama, tj. bez ingerence své zmocněnkyně-advokátky, kterou žádá ustanovit jako zástupkyni ex offio. Krajský soud této žádosti nevyhověl, protože se jedná o opakovanou žádost odůvodněnou primárně stejně jako předchozí žádosti tím, že žalobkyně nemá příjmy, protože nemůže provozovat fotografování jako OSVČ kvůli chování žalovaného, který jí odcizil a dosud zcela nevrátil potřebné přístroje. Krajský soud připomíná, že prvé takové žádosti žalobkyně okresní soud vyhověl, ale následně jí odejmul zastoupení ex offio od počátku a v celém rozsahu na základě výsledků dokazování k jejím příjmům, přičemž takto rozhodl v roce 2019 a krajský soud toto rozhodnutí potvrdil; poté podala žalobkyně další žádost v roce 2020, o níž okresní soud rozhodl negativně, žalobkyně se neodvolala a udělila plnou moc své stávající právní zástupkyni; další žádost podala po vyhlášení napadeného rozsudku a soudy obou stupňů o ní rozhodly rovněž negativně, usnesením okresního soudu ze dne 3. 6. 2021, č. j. 10 C 76/2018-279, ve spojení s usnesením krajského soudu ze dne 28. 7. 2021, č. j. 70 Co 196/2021-296; aktuální čtvrtou žádost žalobkyně podala dne 24. 1. 2022 a tedy **pouhé dva dny před odvolacím jednáním** nařízeným na 26. 1. 2022, a odůvodnila ji primárně stejně jako předchozí žádosti nemožností mít vlastní příjmy kvůli chování žalovaného k ní, přičemž tvrdila a doložila i pokračující zdravotní potíže (bolest levého ramene a krční páteře). Podle názoru krajského soudu lze tuto žádost z časového i obsahového hlediska **ve smyslu § 2 o. s. ř. považovat již za záměrnou obstrukci žalobkyně**, sledující bezdůvodné protahování soudního řízení opětovnými žádostmi, o nichž již bylo pravomocně rozhodnuto. Krajský soud si je vědom toho, že o žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce dle § 30 o. s. ř. je třeba rozhodnout před rozhodnutím ve věci samé, proto v neveřejném zasedání před odvolacím jednáním žádosti žalobkyně nevyhověl ze shora uvedených důvodů obstrukčního charakteru, což výslovně prezentoval i v úvodu odvolacího jednání. Současně považuje za adekvátní zabývat se touto procesní problematikou pouze v odůvodnění tohoto rozsudku (žádost byla podána v průběhu odvolací lhůty), aniž by bylo nezbytné vyhotovovat samostatné usnesení, jestliže se jedná o obstrukční žádost ve smyslu § 2 o. s. ř. Ústavní soud rozhodl, že novému posouzení nemusí soud podrobovat opakovanou žádost o osvobození od soudních poplatků dle § 138 o. s. ř. (což je jednou ze dvou kumulativních zákonných podmínek pro osvobození ustanovení zástupce ex offio dle § 30 o. s. ř.), jestliže není odůvodněna změnou relevantních skutkových okolností (II. ÚS 1138/15).

5. Krajský soud nezjistil z průběhu řízení před okresním soudem žalobkyní tvrzený deficit dokazování ani žádný jiný relevantní důvod dle § 219a o. s. ř. pro zrušení napadeného rozsudku a současné vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení, o což usilovala žalobkyně v podaném odvolání, a nařídil proto jednání. V jeho úvodu byl s ohledem na zásadu předvídatelnosti soudního rozhodnutí prezentován předběžný náhled krajského soudu na řešenou meritorní odvolací problematiku. Žalobkyně i poté na svém odvolání setrvala.
6. Krajský soud přezkoumal meritorně i procesně napadený rozsudek okresního soudu (§§ 206, 212 o. s. ř.), a v souladu s předběžným náhledem dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
7. Krajský soud především přejímá skutková zjištění okresního soudu, jak jsou obsažena v odůvodnění napadeného rozsudku, a pro stručnost na ně odkazuje. Při charakteru předmětného sporného řízení nepovažoval za potřebné ani účelné **dokazování** doplnit z vlastní iniciativy ve smyslu § 120 odst. 2 věta první o. s. ř., a to jak s ohledem na okresním soudem provedené dokazování zcela respektující charakter předmětu řízení, tak s ohledem na správné a precizní právní posouzení řešené problematiky okresním soudem. V odvolacím řízení se žalobkyně domáhala doplnění dokazování ve smyslu svých důkazních návrhů zamítnutých okresním soudem, jimiž by bylo zjištěno, že žalovaný se vůči ní po rozvodu dopouštěl jednání, pro které není schopna se sama živit, a dále navrhovala důkaz znaleckým posudkem ohledně posouzení osobnosti žalovaného. Dle § 120 odst. 1 věta druhá o. s. ř. soud rozhoduje, které z navrhovaných důkazů provede, přičemž v tomto sporném řízení je limitován ustanovením § 205a o. s. ř. Krajský soud důkazní návrhy žalobkyně zamítl, protože jsou uplatněny v rozporu se zásadou koncentrace řízení, o níž byla poučena již okresním soudem, jak je zevrubně rozvedeno v odstavci 29. odůvodnění napadeného

rozsudku, a navíc by nemohly přinést žádný nový relevantní údaj do správného právního vyhodnocení žaloby okresním soudem, který realizoval dokazování zevrubně a s přesahem i do období po vyhlášení napadeného rozsudku.

8. Okresní soud k problematice nároku žalobkyně na **výživné rozvedené manželky** (§ 760 občanského zákoníku, dále o. z.) realizoval komplexní a vyčerpávající dokazování a provedené důkazy právně vyhodnotil plně v souladu se zásadou zakotvenou v § 132 o. s. ř. Odvolací soud považuje za správné, úplné, logické a srozumitelné všechny právní závěry, rozvedené v odstavcích 30. až 46. odůvodnění napadeného rozsudku. Okresní soud se velmi pečlivě zabýval jednotlivými podmínkami žalovaného nároku a přijal k tomu zcela správné negativní závěry, a to z pohledu majetkových a finančních poměrů žalované včetně její schopnosti a možnosti (i potenciální dle § 913 odst. 2 o. z.) zajišťovat si obživu vlastní prací v zaměstnání či podnikatelskou činností v oboru fotografování nebo kombinací obojího, rovněž z pohledu okolností týkajících se zdravotního stavu žalobkyně a podmínek pro zaměstnání (zejména odstavce 30. až 44 odůvodnění napadeného rozsudku), při zohlednění spoluvlastnictví majetkových hodnot. Okresní soud také zcela přílehavě dovodil, že ani případná (tj. teoretická) neschopnost žalobkyně sama se živit nemá původ v manželství účastníků (odstavec 45. odůvodnění). Krajský soud se s rozhodnutím okresního soudu i se všemi jeho závěry zcela ztotožňuje, proto na ně plně odkazuje.
9. Odvolání žalobkyně je obsahově pouze polemikou s precizními právními úvahami okresního soudu. Od vyhlášení napadeného rozsudku nenastala v poměrech žalobkyně žádná relevantní změna. Nebylo doloženo žádné zdravotní omezení žalobkyně ve výběru zaměstnání, nedošlo ani k jinému omezení její možnosti pracovat (např. dle závěrů okresního soudu ve smyslu péče o nezletilé dítě nebo zdravotně postiženou osobu). Lze rekapitulovat, že žalobkyně za trvání manželství pracovala dlouhodobě až do listopadu 2014 (k rozvodu došlo na jaře 2015) jako prodavačka v zelinářství, přičemž v rozhodném období od 9. 4. 2018 se opakovaně na obdobné pracovní pozici zaměstnávala, ale vždy jen v řádu týdnů či několika měsíců, takže lze plně přisvědčit okresnímu soudu, že pro žalobkyni není problém se zaměstnat, ale udržet si zaměstnání. Krajský soud pouze doplňuje, že žalobkyně je po celé žalované období, za něž se domáhá výživného rozvedené manželky, v produktivním věku (aktuálně xxx let), a nadále pokračuje okresním soudem popsáný trend jejího zaměstnávání se na krátkou dobu a zkrácený pracovní úvazek (prodavačka u firmy Nguyen dle č.l. 288 spisu), jak je zřejmé z odůvodnění shora citovaného usnesení krajského soudu ze dne 28. 7. 2021 o žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce ex offio. Navíc žalobkyně průběžně sama tvrdí, že pracovat chce, a za tím účelem se v době nezaměstnanosti opakovaně eviduje na úřadě práce, který jí nabízel vhodné řešení jak ztíženého dojíždění z místa bydliště (zaměstnání u firmy se svozem zaměstnanců nebo finančními příspěvky), tak hledaného oboru zaměstnání (odmítla rekvalifikaci). Dalším zdrojem příjmů žalobkyně je od roku 2011 její živnost v oboru fotografování, kterou sice po rozvodu formálně přerušila (když jí dle jejího tvrzení žalovaný odcizil potřebné přístroje včetně počítače s databází, tak si potřebnou techniku půjčila nebo nově pořídila) a okresní soud z vlastní iniciativy zjistil, že ve fotografování fakticky pokračuje, což sama připustila s tím, že pouze za stravu a nepodává daňové přiznání. Okresní soud správně přihlédl i k procesnímu stanovisku žalobkyně ve sporu mezi účastníky o majetek v hodnotě cca 4.500.000 Kč.
10. Podstatou až urputně prosazovaného procesního stanoviska žalobkyně je její subjektivní přesvědčení o tom, že žalovaný jí musí živit pro své chování k ní po rozvodu. Objektívni důvody pro takové rozhodnutí dle § 760 o. z. však nebyly prokázány a okresní soud k tomu zcela přílehavě a výstižně konstatoval v odstavci 46. odůvodnění napadeného rozsudku, že prostřednictvím výživného rozvedené manželky nelze řešit vzájemné negativní vztahy účastníků ani jejich majetkové spory.
11. **K nákladům řízení před soudem prvního stupně** krajský soud konstatuje, že okresní soud při rozhodování o náhradě nákladů **účastníků** správně vycházel z plného procesního úspěchu žalovaného ve smyslu § 142 odst. 1 o. s. ř. Okresní soud v odstavci 47. odůvodnění napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje Leona Gedeonová.

rozsudku správně specifikoval náklady vzniklé žalovanému za jeho právní zastoupení advokátem, a to dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále advokátního tarifu). Zastoupení žalovaného advokátem bylo nepochybně účelné, jestliže i žalobkyně byla na počátku řízení zastoupena advokátkou, navíc ustanovenou jí soudem a tedy na náklady **státu**. Jejich náhradu v důsledku následného zrušení tohoto zastoupení žalobkyně od počátku (s ohledem na její příjmy zjištěné z iniciativy okresního soudu) okresní soud správně dle § 148 o. s. ř. uložil žalobkyni. Standardní pariční lhůta tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) stanovená žalobkyni pro náhradu nákladů žalovanému i státu je v souladu s jejími poměry a byla významně řádově o několik měsíců prodloužena samotným podáním odvolání žalobkyně.

12. Z uvedených důvodů krajský soud dle § 219 o. s. ř. potvrdil napadený rozsudek v meritorním výroku i v obou nákladových výrocích.
13. **K nákladům odvolacího řízení vzniklých účastníkům** (§ 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř.) krajský soud ve vyhlášeném rozsudečném výroku II. aplikoval § 151 odst. 5 o. s. ř. V odvolacím řízení byl žalovaný zcela úspěšný a nadále byl právně zastoupen advokátem, který nárokoval odměnu za dva úkony právní služby, 2x tzv. režijní paušál, 4x 100 Kč jako náhradu za ztrátu času, 21 % DPH a jízdné dle písemného vyúčtování. Krajský soud přiznal žalovanému celou požadovanou náhradu nákladů odvolacího řízení, vyčíslenou následovně: odměna za zastupování ve výši celkem 19.600 Kč za dva úkony právní služby (z tarifní hodnoty 420.000 Kč dle § 7 bodu 6., § 8 odst. 1,2, § 11 odst. 1 písm. k, g/advokátního tarifu, konkrétně za podání vyjádření k odvolání a účast u odvolacího jednání dne 26. 1. 2022 po 9.800 Kč); tzv. režijní paušál celkem 600 Kč (náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu dvakrát po 300 Kč); náhrada za ztrátu času celkem 400 Kč (dle § 14 odst. 1 písm. a, odst. 3 advokátního tarifu za 4 půlhodiny po 100 Kč) a jízdné ve výši 1.019 Kč osobním automobilem ze Šumperka k jednání u odvolacího soudu v Olomouci a zpět dle správného vyúčtování právního zástupce žalovaného, doloženého ve spise (č. l. 306 spisu). V souhrnu se jedná o 21.619 Kč (19.600 + 600 + 400 + 1.019), z této částky se počítá 4.540 Kč jako 21 % náhrady za daň z přidané hodnoty (DPH) dle § 137 odst. 3 o. s. ř., takže výsledný součet činí 26.159 Kč (21.619 + 4.540). Krajský soud žalobkyni uložil povinnost zaplatit uvedenou náhradu žalovanému ve standardní pariční lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.), a to k rukám právního zástupce žalovaného (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** přípustné dovolání.

Olomouc 26. ledna 2022

Mgr. Milan Pečenka v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Hana Brožová
pověřený člen senátu